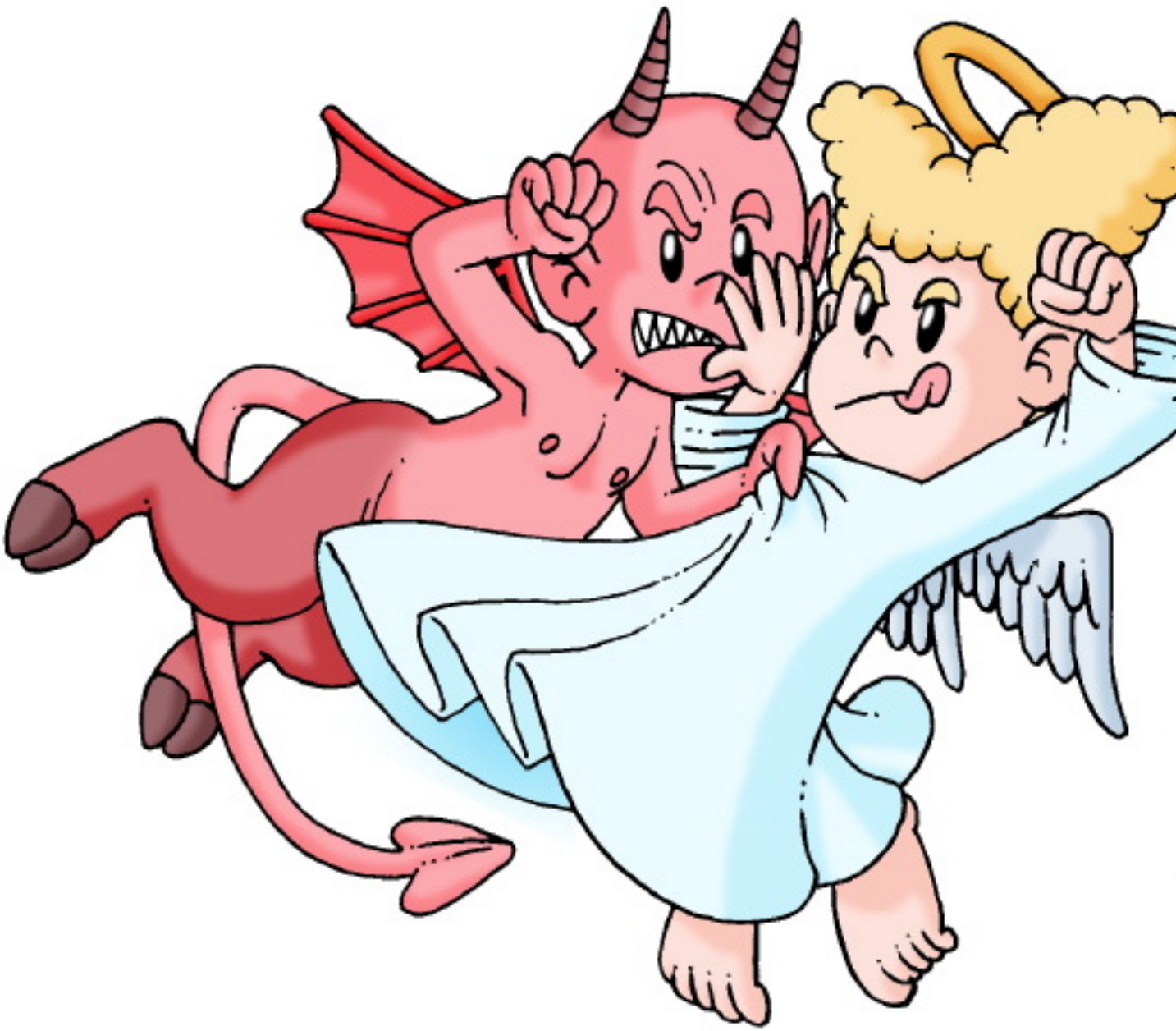

Η παραπάνω πρόταση ήρθε να απαντήσει στα βασανιστικά ερωτήματα που θέτω εδώ και πολύ καιρό στον εαυτό μου. Το κακό παράγινε, παρακαμώθηκε, σάπισε, εκπέμπει δύσοσμα στον αέρα και δυσκολεύομαι να αναπνεύσω. Τα γιατί που με σπαραγμό ψυχής υψώνω μέσα μου, πήραν την θέση του ΠΩΣ. ΠΩΣ μπορούμε να αναστρέψουμε την πορεία, να την κάμομεν ανοδική, αέρινη, ανάλαφρη, ανθρώπινη, να εκπέμπει μύρα και γιασεμιά.

Ο κάθε λαός είναι μια άμορφη μάζα που εύκολα διαμορφώνεται από τους επιτήδειους.

Δείτε σε πόση ώρα ο λαός γίνεται διπλά θύμα , φτωχός-μίζερος-κακορίζικος-ανασφαλής και συγχρόνως ένοχος .Και κλαμένος και δαρμένος που ο ίδιος αυτός θυμόσοφος λαός μας λέει. Αυτή την πρακτική εφαρμόζουν οι απανταχού εξουσιαστές της ανθρώπινης αξιοπρέπειας. Μια πρακτική μαστροπών που πάντα φταίει το θύμα, η βιασμένη γυναίκα και

ποτέ ο βιαστής.

"Το μαζί τα φάγαμε", αποπνέει μια δυσοσμία αφόρητη. Πως αλλιώς να εξουσιάσεις ένα λαό περήφανο? του ενσπείρεις το μικρόβιο της ενοχής, τον κάνεις συνένοχο και αλωνίζεις στις συνειδήσεις του.

Δείτε πόσος χρόνος χρειάστηκε να πέσει σαν ώριμο φρούτο η αξιοπρέπεια των εργαζομένων και των συνταξιούχων. "Προκειμένου να χαθούν όλα, συνεισφέρετε στον τρύπιο κορβανά που λέγεται Ελληνική ασυδοσία".

Δείτε πόσος χρόνος χρειάστηκε για να λύσουν το συνταξιοδοτικό που ήταν καυτή πατάτα για όποιον τολμούσε να το αγγίξει.

Δείτε πόσος χρόνος χρειάστηκε για να εκχωρηθεί και επίσημα ο σκληρός πυρήνας των αδιαπραγμάτευτων Ελληνικών αξιών , υλικών και πνευματικών. Θυμηθείτε το "νόμιμο είναι και ηθικό". ή "αν δεν καταφύγομε στο μνημόνιο έρχεται το χάος"

Δείτε με πόση μαεστρία συντελείται πάλι η μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, ενός συστήματος που το 1985, στα πλαίσια, εκείνης της μεταρρύθμισης καταργούνται τα πρότυπα Πανεπιστήμια και μετονομάζονται «πειραματικά». Καταργείται η αξιοκρατία και η επιλογή των αρίστων . Όταν αλωθεί η παιδεία είναι ζήτημα χρόνου να αλωθεί ολόκληρη η κοινωνία.

Το σύστημα θα συνεχίσει να απομυζά τους υγιείς χυμούς των "καλών" ανθρώπων , αν αυτοί οι "καλοί" άνθρωποι δεν ασχοληθούν με την "έσω" αλλαγή των συνανθρώπων τους και δεν δημιουργήσουν τα δικά τους δίκτυα (κινήματα) ή δεν χρησιμοποιήσουν τα ήδη υπάρχοντα (Διαδίκτυο κλπ.)

Όταν τα πράγματα αλλάζουν εκ των "έξω", είναι καθοδηγούμενα, βίαια, επιφανειακά και απατηλά. Όταν τα πράγματα αλλάζουν εκ των "έσω", τότε συντελείται το θάμα, η υπέρβαση, ο αναπροσανατολισμός, η συνειδητοποίηση, η αληθινή αλλαγή.

Χρέος λοιπόν των "καλών" ανθρώπων είναι να διαρρηγνύουν τα πέπλα της άγνοιας, της θυμαπάτης, της ιδιοτέλειας για να μπει μια αχτίνα φωτός και αλλάξει η νοο-τροπία (ο τρόπος του σκέπτεσθαι) της εγώ-γέω-κεντρικής θεώρησης των πραγμάτων και να καταστεί ηλιοκεντρική δηλαδή συλλογική.

Αξίζει δε να γνωρίζουμε ότι η κάθε προσπάθεια εμπεριέχει τους σπόρους της αυτοπραγμάτωσης της.

Αγγέλα Χρυσουλάκη